

DE BENDE
van
ZEUS

Ingrid Vandekerckhove

DE BENDE

van

ZEVUS

met illustraties van
Anna Sikkes

Andere boeken van Ingrid Vandekerckhove bij Clavis

Super!

Eureka!

Vergeetjeskruid

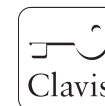
Holderdebolder naar Bolderhof

De drommelse drone

Planeet Snoepiter

De geluksplukkers

Theseus' eerste overwinning

*Opgedragen aan mijn zonen
en alle andere kleine goden*

In de ziel ademt de herinnering

Deel 1

Zo sterk als Zeus

Ingrid Vandekerckhove
De bende van Zeus

Tweede druk 2022

© 2017 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Omslagontwerp: Studio Clavis

Illustraties: Anna Sikkas

Trefw.: Griekse oudheid, mythologie, goden, helden

NUR 282

ISBN 978 90 448 2880 1

D/2017/4124/026

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

ER WAS EENS

Er was eens een land hier ver vandaan. Er was eens een tijd, heel lang geleden. En als ik zeg heel lang geleden, dan bedoel ik héél erg lang geleden. Om precies te zijn meer dan tweeduizend achthonderd jaar. Als er zoiets zou bestaan als een tijdmachine en je gaat ermee terug naar tweeduizend achthonderd jaar geleden, dan beland je in de Griekse oudheid. Daar en toen zag de wereld er natuurlijk anders uit. Er waren bossen, velden, bergen, rivieren, zeeën, koningen, koninginnen, prinses, prinsessen en gewone mensen. Net als hier en nu. Maar er waren ook goden. En die zagen er net zo uit als mensen: ze hadden twee armen, twee benen, twee ogen, noem maar op. Soms waren ze grappig en soms deden ze dom. Ze hadden veel plezier en lachten en joelden, net als grote mensen en net als kinderen. Maar ze konden meer, veel meer dan mensen. De goden leefden soms tussen de mensen en soms ver van hen af, op een berg of in een grot. Ze konden zich onzichtbaar maken of zichzelf betoveren, zodat ze er bijvoorbeeld uitzagen als een dier. Stel je voor dat je opstaat en denkt: vandaag wil ik eens een stier zijn, of een koe, of een hert. Wel, zo deden die goden dat. Als ze daar toevallig zin in hadden, liepen ze die dag te grazen als een koe in de weide, of ze huppelden rond als een hert door het bos. Dat klinkt leuk, niet? En allerlei gekke dingen deden de goden ook! Hoe zou je zelf zijn?

VOOR HET ALLEMAAL BEGON

‘Goeligoeli, goeligoeli!’ Mevrouw Orakel boog zich dieper over de wieg. Ze had een doosje suikerbonen bij zich. De baby kraaide.

Mevrouw Orakel was een bijzondere vrouw. Veel mensen waren bang voor haar omdat ze soms dingen zei die de mensen liever niet hoorden. Want mevrouw Orakel sprak altijd de waarheid. Ze wist ook altijd op voorhand wat er ging gebeuren. En dat is eng, zo’n waarzegster die in de toekomst kan kijken.

Ze was oud, stokoud. Maar soms giechelde en huppelde ze als een meisje. In haar haren dansten dertig staartjes met rode kralen vrolijk op en neer. Het gebeurde weleens dat ze ratelde en erop los kletste. En af en toe sprak ze met een stem die gonsde als een koperen klankschaal. Dan zei ze geheimzinnige dingen zoals: ‘Niemand zzziet wat hij niet weet, niemand weet wat hij niet zzziet. Maar ... ik zzzie en weet, ik weet en zzzie.’

Dan wolften de woorden uit haar mond. Alsof ze heel veel rook in haar buik had. De wolken kwamen zelfs uit haar oren.

‘Goeligoeli!’ zei ze nog eens, alsof ze een kinderliedje zong. ‘Wat een prachtige zoon heb jij gekregen!’ Ze draaide zich om naar Rea, die zat te stralen op het bed. Rea was godde-

lijk mooi, nog mooier dan een prinses. Ze was ook goddelijk slim. En ze leefde voor altijd. Zo gaat dat met goden: ze zijn onsterfelijk.

‘Wat een lieverd!’ zei mevrouw Orakel met haar stem die kraakte en knarste.

‘Is hij niet goddelijk?’ glunderde Rea. Een zoon met roze wangen en gouden haar had ze gekregen, volmaakt geboren. ‘Ik noem hem Zeus. Een wolk van een baby!’

‘En op wolken zal hij leven,’ zei mevrouw Orakel. Wolken welden uit haar mond. Ze stoomde en dampte, ze gonsde en zoemde als een klankschaal en zei: ‘Niemand zzziet wat hij niet weet, niemand weet wat hij niet zzziet. Maar ... ik zzzzzie en weet, ik weet en zzzzzie. Nog net geen tien jaar zzzzal hij zijn. In de schemering, tussen nacht en dag zzzzal Zzzzeus iets doen wat hij niet mag. En zzzzo zzzzal het beginnen.’